

Bezp. syst. i usług inform. 2

Keygen

Adam Zimny 209787

20 listopada 2016

1 Cel projektu

Celem laboratorium było stworzenie generatora kluczy poprzez odtworzenie algorytmu ich generowania na podstawie pliku binarnego.

2 Realizacja

W celu przystąpienia do analizy pliku należy poddać go deasemblacji przy pomocy komendy `objdump -d reverse_lak > assembly`

Wywołanie tej komendy tworzy plik tekstowy o nazwie `assembly`, którego zawartością jest kod pliku `reverse_lak` w języku assembler.

Czytając kod programu odnaleźć można wywołania kolejnych funkcji. Prześledzenie działania programu po uruchomieniu pozwala wstępnie odtworzyć szkielek kodu programu:

Listing 1: Szkielek programu

```
success(){
    print("‘success’");
}

failure(){
    print("‘failure’");
}

generate_key(){
}

main(){
    print(login message);
    login = read_line();
    password = read_line();

    key = generate_key();
    if(password == key)
        success();
    else
        failure();
}
```

2.1 Odczyt poprawnego hasła

W celu dokładniejszego przeanalizowania operacji wykonywanych w programie wymagane jest użycie debuggera gdb. Debugger uruchamia się komendą:

```
gdb reverse_lak
```

Po uruchomieniu możliwe jest podejrzenie wartości zmiennych podczas działania programu. Na początek można wykorzystać to do odnalezienia poprawnego hasła dla wybranego numeru indeksu. W tym celu należy ustawić punkt przerwania po wywołaniu funkcji `generate_key()`; w następujący sposób:

```
b *0x80487c6
```

Następnie należy uruchomić program, wprowadzić wymagane dane i wyświetlić zawartość rejestru przechowującego wygenerowany klucz.

```
run
```

```
USER: 209787
```

```
KEY: xxx
```

```
x/s $esi
```

co daje na wyjściu konsoli następujący wynik:

```
0x804c068 "tahovcjqxelszgnubipwdkryfmtcludmvenwfoxgpyhqzirajsbk"
```

2.2 Algorytm generowania hasła

Kolejnym krokiem jest analiza algorytmu funkcji `generate_key()`. Funkcja rozpoczyna się od pobrania ze stosu przekazanych parametrów i wywołania funkcji `atoi` na jednym z nich. Funkcja ta służy do konwersji ciągu znaków na wartość liczbową. Ustawiając punkt przerwania wewnątrz funkcji możliwe jest odczytanie parametrów przekazywanych do funkcji przez stos.

Listing 2: Parametry funkcji `generate_key()` odczytane w gdb

```
Breakpoint 1, 0x0804866e in generate_key ()
(gdb) x/ $ebp
0xffffd558:      -10872

(gdb) x/10x $ebp
0xffffd558:      0xffffd588      0x080487c6      0x0804c008      0x0804c068
0xffffd568:      0x00000040      0x0804c023      0xf7fbb000      0xf7fbb000
0xffffd578:      0xffffd5a0      0x00000000

(gdb) x/s 0x0804c008
0x0804c008:      "209787\n"

(gdb) x/s 0x0804c068
0x0804c068:      ""
```

Łatwo zauważyć, że przekazywanymi argumentami są wprowadzony numer indeksu, pusta tablica, oraz liczba całkowita, najprawdopodobniej oznaczająca rozmiar tablic. Wyświetlając wartości parametrów w trakcie przebiegu funkcji widać, że pusta tablica wykorzystywana jest do zwrócenia wygenerowanego klucza.

Przebieg funkcji można prześledzić korzystając z komendy `stepi` wykonującej kolejną linię programu. W celu łatwiejszej analizy działania programu warto skonfiguować w gdb wyświetlanie zawartości rejestrów po każdym kroku:

Listing 3: Konfiguracja gdb do wyświetlania rejestrów

```
display /i $pc          % wykonywana instrukcja
display $ecx            % licznik pętli
display /s 0x0804c068    % tablica wyjściowa
```

W odczytanym kodzie programu odnaleźć można liczne instrukcje skoków warunkowych. Przechodząc komendą `stepi` przez funkcję można zauważyć, że występują w niej dwie pętle, a rejestr `ecx` wykorzystywany jest jako licznik. Przekształcając instrukcję assemblera do bardziej czytelnej postaci uzyskać można pewnen rodzaj pseudokodu, który później może zostać wykorzystany do napisania odpowiedniego fragmentu w wybranym języku programowania. W celu uproszczenia kodu zastosowano pewne podstawienia:

index - liczba, dla której generowany jest klucz, przechowywana w rejestrze `%ebx`

tab - komórka pamięci o adresie `0x8049e18`, z której program pobiera wartości przesunięte o `edx`

key - tablica wyjściowa, jej adres przechowywany jest w rejestrze `%edi`

i - rejestr `ecx` wykorzystywany jako licznik pętli

Listing 4: Pętla wewnątrz funkcji generate_key()

```

804868f:      imul    $0x7,%ecx,%eax           % eax = i*7
      xor     %edx,%edx               % edx = 0;
      add     %ebx,%eax               % eax = eax + index;
      div     %esi                   % edx = eax mod esi;
      mov     0x8049e18(%edx),%al      % eax = tab[edx];
      mov     %al,(%edi,%ecx,1)       % key[i] = eax;
      inc     %ecx                   % i++;
      cmp     0x10(%ebp),%ecx         % i == 64 ?
      jae     80486ac <generate_key+0x52> % break;
      cmp     $0x19,%ecx             % i == 25 ?
      jbe     804868f <generate_key+0x35> % loop;

80486b8:      lea     (%ecx,%ecx,8),%eax       % eax = i + i*8;
      xor     %edx,%edx               % edx = 0;
      add     %ebx,%eax               % eax = eax + index;
      div     %esi                   % edx = eax mod esi;
      mov     0x8049e18(%edx),%al      % eax = tab[edx];
      mov     %al,(%edi,%ecx,1)       % key[i] = eax;
      inc     %ecx                   % i++;
      cmp     0x10(%ebp),%ecx         % i == 64 ?
      jae     80486d5 <generate_key+0x7b> % break;
      cmp     $0x33,%ecx             % i == 51 ?
      jbe     80486b8 <generate_key+0x5e> % loop;

```

Zawartość komórki pamięci 0x8049e18 wykorzystywanej w pętli wyświetlona przy pomocy komendy x/s 0x8049e18 ukazuje zbiór znaków używanych do budowania klucza:

```
0x8049e18 <alpha>: "abcdefghijklmnopqrstuvwxyz0"
```

Na podstawie tych informacji możliwe jest odtworzenie algorytmu generującego klucze.

Listing 5: Odtworzony algorytm generowania klucza

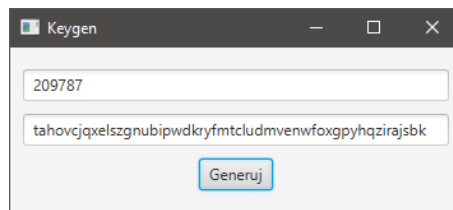
```

char[] alphabet = "abcdefghijklmnopqrstuvwxyz0".toCharArray();

private void generateKey() {
    int index = Integer.parseInt(indexField.getText()); // indexField - pole
    tekstowe
    int modulo = index % 26;
    int a, c;
    int esi = 26;
    String key = "";
    for (c = 0; c < 26; c++) {
        a = c * 7;
        a += modulo;
        key += alphabet[a % esi];
    }
    for (c = 26; c < 52; c++) {
        a = c + c * 8;
        a += modulo;
        key += alphabet[a % esi];
    }
    keyField.setText(key); // keyField - pole tekstowe
}

```

Sprawdzenie w stworzonym generatorze klucza dla użytego wcześniej numeru indeksu 209787 potwierdza poprawność algorytmu. Wygenerowany klucz zgadza się w odczytanym wcześniej przy użyciu debugera gdb.

Rysunek 1: Zrzut ekranu stworzonego generatora

3 Podsumowanie